

Gunslinger

The New Gazette

Nr. 3 2011

Årgång 14

Medlemstidning för Svenska Westernskytteförbundet | © Sweden Western Shooters

God Jul & Gott Nytt År

**Allt gott önskar GG sina
nya och gamla läsare
inför 2012!**

Nya medlemmar presenteras på sid. 5
Nya klubbar återfinns bland Sveriges
alla klubbar på sid. 19

Börje "Colt Cane" Lindquist:

– "När jag uppträder som tomte
bär jag replikor av vapnen".

Men vi westernshooters får
naturligtvis se äkta vara.

Exklusivt i Nerikes Allehanda
och Gunslinger Gazette,
Sheriffen från Lundby, sid. 16-18

Foto: Per Knutsson NA-Bild

SWEDEN WESTERN SHOOTERS

venska Westernskytteförbundet

Ordförande:

Sander "Ray Heartless" Koetsier
Riala
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Sekreterare:

Jan "Hipshot" Eriksson
Kista
Capital Cowboys
info@swsf.se

Kassör:

Eiwor "Eagle Sharing Woman" Walfridsson
Torsby
Torsby Desperados
info@swsf.se

Ledamot, utbildning, säkerhet

Webbmaster:

Hans-Olov "Grave Spit" Forsman
Kovland
The Northern Rangers
info@swsf.se

Ledamot:

Jocke "Northern ST Ranger" Blom
Matfors
The Northern Rangers
info@swsf.se

Ledamot:

Stefan "Rawhide Rooster" Hansen
Upplands Väsby
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Ledamot:

Mattias "Guncraze Matt" Lind
Ludvika
Spring City Bountyhunters
info@swsf.se

Suppleant:

Henrik "Boothill Bob" Brandt
Iggesund
The Northern Rangers
info@swsf.se

Suppleant:

Mats "Marshal Ed Frost" Söderlund
Upplands Väsby
Rosehill Rangers
info@swsf.se

Sammanställande i valberedningen:

Folke "Ace Heart" Weinholt
Torsby
Torsby Desperados
info@swsf.se

Valberedningen::

Peter "Smokey Pete" Johansson
Torsby
Torsby Desperados
info@swsf.se

Revisor:

Lena "White Angel" Sjögren
Borlänge
The Smoking Barrels Posse
info@swsf.se

Revisorsuppleant:

Tobias "Black Walker" Gustafsson
Borlänge
The Smoking Barrels Posse
info@swsf.se

Webplats:

www.swsf.se

Organisationsnummer: 87 40 01-79 52

POSTGIRONUMMER: 199 35 55-0

Medlemsavgift: huvudmedlem 200:-
sambo 100:-, endast tidning 100:- barn 50:-

Hårda paket som smäller

Ordförande Heartless konstaterar att dagarna går och tiden lider. Snart är det vår igen!

Howdy you all!

Ännu en dag, ännu ett liv. Så var detta året över.

Skyttesäsongen är förbi men inte skyttet. Det är nu man skall se över det som fattas och det som behöver lagas till nästa säsong.

Jag hoppas ni har haft en bra och trevlig skyttesommar. Det är viktigt att ni kommer ihåg den trevliga och sköna känslan under vintern. Då är det lättare att härda ut den långa vintern och veta vad man vill till nästa säsong.

Ni som vill har en hel del utlandsresor att se fram emot till 2012. EM i Ungern, Nordiska i Finland, GTR i Tyskland och som alltid en hel del fina tävlingar i Norge.

Så har vi ju förstås alla tävlingar i Sverige, där SM kommer att gå av stapeln i Borlänge för första gången. Så jobba hårt i vinter så att ni har råd att resa till era favorittävlingar under 2012.

Detta är nu vår tredje tidning i dess nya utförande gjort av Blackie Blacksmith. Hoppas att ni tycker det är trevligt att få en medlemstidning igen. Jag vet inte om jag tjatar eller bara upprepar mig hela tiden, men om tidningen skall leva vidare måste vi alla fortsätta skicka in lite bidrag till BB så att hon kan göra GG till oss medlemmar. Ni behöver inte vara Hemingway för att få till lite text. Hitta på ett ämne, skriv och skicka. Eller om ni har en trevlig bild, skicka den också. Allt går inte av sig självt, men tack vare allas våra bidrag och hjälp så blir det en tidning till slut!.

Jag och hela styrelsen önskar er en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År och hoppas ni bara får hårda paket som smäller.

Odrf. Ray Heartless

Styrelsearbete 2011

All registrering av nya medlemmar skall göras via hemsidan. Inga mejl eller giroinbetalningar kommer att kunna registrera er som medlem.

Vad har SWSfs styrelse gjort under året?
Efter det senaste årsmötet bestämde vi oss i styrelsen för att börja marknadsföra oss hårdare och försöka att öka medlemsantalet, efter flera år av en nedåtgående trend.

Tack vare styrelsens aktiva jobb under året och framförallt vår redaktör Blackie Blacksmiths jobb med vår nya fina tidning Gunslinger Gazett, har förbundet nästan fördubblat sitt medlemsantal.

Vi har fått 34 nya medlemmar och hela 62 stycken har kommit tillbaka efter flera års frånvaro. Vi är i skrivande stund 198 medlemmar, plus några som är på väg att betala in sin medlemsavgift.

Vi har även fått två nya klubbar i landet. Norrtälje County Regulators i Norrtälje och Gottlands CAS skyttar i Gottland. Dessutom är ytterligare två klubbar på väg att registreras, en i Strömstad och en i Skåne.

Styrelsens jobb med att marknadsföra SWSf och CAS skyttet i Sverige har gett resultat. Vi kommer att fortsätta vårt jobb och hoppas att även alla medlemmar kan bidra med att försöka dra sitt strå till stacken.

Det finns mycket ni kan göra för ert eget förbund. Ta med er tidning till klubbstugan och visa icke CAS skyttar vad vi håller på med. Skriv ut några sidor från hemsidan eller fråga styrelsen efter några extra nummer av tidningen och ta med till mässor eller nationella tävlingar för att promota vår fina sport. Många bäckar små...

Vi uppmanar alla medlemmar att uppdatera er på hemsidan, om ni har bytt adress eller liknande. All registrering av nya medlemmar skall göras via hemsidan. Inga mejl eller giroinbetalningar kommer att kunna registrera er som medlem.

Vi vill också påminna alla medlemmar om att ni måste tillhöra en klubb och att ni registrerar er klubbtilhörighet på hemsidan.

Om vi skall hålla liv i vår tidning Gunslinger Gazette önskar vi att ni skickar in något bidrag till vår redaktör på pinglan@etanet.se. Precis vad som helst, nästan, är välkommet. Hitta på något och skicka in.

Vi kommer att lägga ut en aktuell alias-lista på hemsidan med alla betalande medlemmar. De som inte betalat in sin medlemsavgift riskerar att bli av med sitt alias.

Hjälp oss, och där med er själva, att bli större och fler.

Vi är i skrivande stund mycket nära att få ett beslut i frågan om vi får bli ett godkänt förbund.

Hipshot och Rawhide har de senaste tre åren haft kontinuerlig kontakt och möten med Rikspolisstyrelsen, RPS. Nu ligger bollen hos RPS och i december skall de, på sitt styrelsemöte, bestämma om vi blir godkända att få skriva ut licenser eller inte.

Besök vår hemsida www.swsf.se för att se det senaste inom CAS i Sverige och världen. Grave spit har jobbat hårt och mycket med att fylla vår hemsida med info och fakta.

Hemsidan har c:a 60 besökare om dagen och det tycker vi nog alla är mycket roligt, med tanke på att vi är ganska så få i antal.

Allt kan bli större och bättre. Har ni idéer, tips eller önskemål, skicka ett mejl till vår webmaster Grave Spit så kommer han garanterat nappa på er ide.

Har ni en sajt där ni lägger ut era cowboy-foton så skicka länken till Grave Spit, så kan han lägga ut den på hemsidan och därmed dela den med andra.

Skyttesäsongen är för närvarande slut, men vår aktivitet för att växa får inte ta slut.

Ordförande Ray Heartless

Varmt Välkomna önskar vi våra nya medlemmar!

Vi har det stora nöjet att hälsa följande Cowgirls and Cowboys välkomna till föreningen.
Det är vår förhoppning att ni ska trivas och ha kul. Det ska bli roligt att ses ute på rangen!
Hälsningar styrelsen

Från Ludvika kommer	Mrs Insane	# 1328
Från Ludvika kommer	Miss Em	# 1329
Från Ludvika kommer	Jonathan Hex	# 1330
Från Timrå kommer	Raven Blue	# 1331
Från Visby kommer	Wild Bill Hickups	# 1332
Från Eslöv kommer	Rebell Bob	# 1333
Från Sundsvall kommer	Reaper	# 1334
Från Visby kommer	Big Andy	# 1335
Från Visby kommer	Wolffman	# 1336
Från Norrtälje kommer	Bear Cane	# 1337
Från Visby kommer	Biffalo Bull	# 1338
Från Norrtälje kommer	Saknar Alias	# 1339
Från Rimbo kommer	Bullseye Bob	# 1340
Från Linköping kommer	James Butler	# 1341
Från Linköping kommer	Agnes T Lake	# 1342

Danielslundsgatan 48 262 62 Ängelholm Sweden
Tel +46 (0)431-41 17 86 • Fax +46 (0)431-161 13

I tid till tävlingen

Vi kommer under 2012 kunna anmäla oss till samtliga tävlingar i Sverige på vår hemsida

Vi kommer under 2012 kunna anmäla oss till samtliga tävlingar i Sverige på vår hemsida www.swsf.se under fliken tävlingar och resultat.

Allteftersom tävlingarna meddelas av arrangörerna kommer vi kunna anmäla oss på vår hemsida. Ju fortare en arrangör lägger ut sin tävling på nätet, ju fortare kan vi alla anmäla oss.

En anledning till att vi lagt upp denna funktion på hemsidan är att vi tävlingsdeltagare väntar in i det sista med att anmäla oss till tävlingarna.

Jag hoppas alla förstår frustrationen för tävlings-

arrangörerna när de inte kan planera sin tävling för att ingen anmäler sig.

Alla tänker nog inte på hur extremt mycket jobb det innebär att arrangera en tävling, något arrangören gör för vår skull.

Låt oss alla planera våra tävlingar 2012 och anmäla oss i god tid, så gott vi kan.

Ray Heartless

Tag ett tag för timern i tid

Något för oss alla att tänka på till säsongen börjar på nytt igen.

En hel del av tävlingsdeltagarna tror att en utsedd Posse Marshal är den som skall ta tag i timern och köra igenom hela posset vid varje stage.

Egentligen är en Posse Marshal den person som skall hålla ordning på posset och se till att alla har en arbetsuppgift och trivs.

Egentligen skall en Posse Marshal inte behöva hålla i timern alls.

Att endast Posse Marshal och hans deputy skall hålla i timern en hel helg är mycket krävande, och detta kommer att drabba dom andra skyttarna i posset i slut ändan, genom t.ex. felaktiga beslut och missade händelser.

Om man skall vara på helspänn hela tiden så kommer krafterna och koncentrationen att avta i slutet av dagen, tänk dig då om det är 25-30 grader varmt...

Vad jag vill säga med detta är att alla som har gått sin RO1 kurs både har en rättighet och en skyldighet att ta tag i timern lite då och då.

Tyvärr är det inte många som handfast tar itu med denna uppgift. Oftast ser man alltid samma personer som håller timern på alla tävlingar.

Alltså, om alla i ett posse tar timern lite då och då, kommer det inte bli så påfrestande för några få. Om det är så att ni känner er lite osäkra på uppgiften, fråga er Posse Marshal om han/hon eller någon annan vill stå bakom och hålla koll på er, som ett litet stöd i början av er karriär som Posse Marshal.

Har ni varit på några tävlingar och börja känna er varma i kläderna, ta tag i timern och avlasta dom som oftast håller i den.

Våga och lycka till
Ray Heartless

Northern Rangers

inbjuder till

Blue Mountain Winter Range och Indoor CAS

11-12 Februari 2012

Kl 09.45 I Blåbergets Paviljong

Regler och kategorier enligt SASS

OBS! Endast röksvaga kategorier, men svartkrut kan skjutas på de tre stager utomhus.

Minst 3 anmälda för att kategori skall öppnas.

Max 30 deltagare. Först till kvarn gäller, därefter kölista.

Ammo Ca 80 gevär, 80 revolver och 40 hagel.

Lördag: 3 stager UTOMHUS, lunch och 2 stager inomhus.

Lördag: ca 19.00 gemensam middag.

Söndag: 3 stager inomhus.

Avgift endast 400 kr inkl. mat.

Golvplats finns i skjuthallens kafeteria och några platser hos Northern Rangers medlemmar.

Anmälan snarast men senast 15 januari.

Anmäl via swsf hemsida http://www.swsf.se/registrering/regform_wr_indoor.htm

Kategori, Alias och önskat boende.

Telefon 070-567 36 48.

E-mail me@gravespit.se

Du hittar fullständig information på www.swsf.se

RO1 & RO2

RO1 och RO2... Vad betyder dessa förkortningar?

Utbildning är något vi alla behöver för att utvecklas i livet. Svenska Western Skytte Förbundet har två utbildningar i sitt program och dessa skall vi nu titta lite närmare på.

I Sverige heter titeln man får efter kursens genomförande, Range Operator (RO1) och Range Officer (RO2). Just begreppet RO är förvillande för många, därför skall jag nu försöka reda ut skillnaderna i dessa utbildningar och vad RO betyder.

RO1? Nej, en RO-1 vattenrenare.

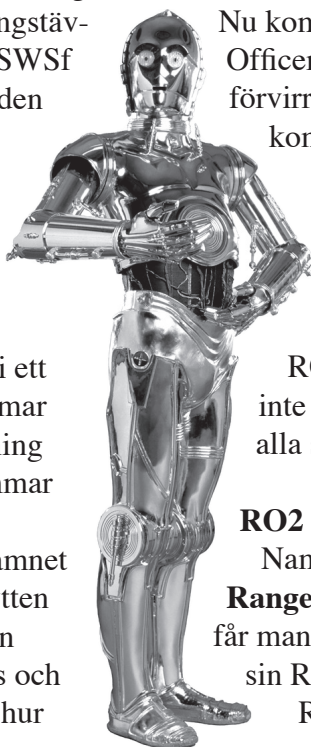
RO1

Namnet RO1 kommer från SASS (Singel Action Shooting Society) och det är deras **Range Operations** Basic Safety Course Nivå 1 som vi använder.

RO1 kursen är obligatorisk för alla som skall tävla utanför den egna klubbens lokala tävlingar och då den lokala klubben har inbjudningstävlingar. Detta betyder att som medlem i SWSf kan man tävla och prova på hemma på den lokala banan och på så sätt genomföra sin utbildning utan att ha fullföljt RO1 kursen. Men skall man ta steget vidare från hemma instruktörens hjälpande hand så måste man genomgå RO1 utbildningen.

Nu då vi tar steget närmare mot att bli ett godkänt förbund vill vi att alla medlemmar skall vara klubbanslutna, ha rätt utbildning och klubbarna skall hjälpa sina medlemmar att få denna nödvändiga utbildning.

Vad RO1 utbildningen innebär kan namnet Range Operation ge en ledtråd om. Skytten får lära sig allt om hur man genomför en tävling, vilka kommandon som används och vilka skyldigheter man har. Helt enkelt hur man beter sig på banan för att vi skall ha roligt och kunna känna oss säkra.

RO3!? Nej, 3CPO

Att veta hur man utför de olika rollerna på stationen är grunden för att en CAS tävling skall fungera. Lika självklart är det att du som deltagare skall känna dig säker i din roll, oavsett vilken roll du blir tilldelad. Vissa roller har mer krav på kunskande än andra men alla roller är lika viktiga för att stationen skall fungera.

Laddbord, Tidtagare och Tömbord är de roller där säkerheten har störst fokus. Tidsskrivare och Spotter är också viktiga, eftersom de har skyttens slutgiltiga resultat i sin hand. Men för den skull är inte hylsplockare och mål-resare någon mindre värd roll i tävlingen, utan deras snabbhet och initiativförmåga stannar hela processen. Ingen kedja är starkare än sin svagaste länk och oavsett din roll är du viktig för tävlingen.

RO2? Nej, R2D2.

Tänk på detta och lär er alla rollerna. På hemmabanen är det mycket viktigt att alla får chansen att träna, inte bara sitt skytte utan även rollen som RO. Nu kom det igen, ordet RO. RO betyder Range Officer, på svenska Banfunktionär. Nu kanske förvirringen är fullständig men ta det lugnt det kommer att klarna.

På utbildningen Range Operation får man lära sig hur alla rollerna skall utföras.

Roller som utförs av Range Officers, funktionärer, dvs vi själva som skjuter CAS. Så säger någon att du skall vara RO, svara då med frågan i vilken roll. Ta inte för givet att en RO är lika med tidtagare, alla som jobbar på stagen är RO's.

RO2

Namnet RO2 kommer från SASS utbildning **Range Officer** Training Course nivå 2. I Sverige får man titeln Range Officer då man genomfört sin RO2 utbildning.

RO2 kursen går ned på en djupare nivå i roller med säkerhetsfokus, som jag nämnde tidigare. Den behandlar regelverket och hur

det skall tolkas. Även hur man bygger stager är en del i RO2 utbildningen som ger djupare förståelse för hur en tävling skall fungera och vilka fällor som kan förekomma. Ett av kraven som finns på en certifierad RO2 är att denna skall hålla sig uppdaterad om regelverket, en RO2 blir aldrig fullärd utan det är en ständigt pågående utbildning.

Därför brukar en tävlingsarrangör försöka sätta erfarna RO2 skyttar i de roller som har mest betydelse för säkerhet och för att tävlingen skall blir så rättvis som möjligt. En RO2 brukar också vara Posse Marshal, den som leder gruppen och tar besluten om det finns tolkningar av reglerna.

En annan uppgift som en RO2 kan ha är att utbilda RO1. Detta är inget krav eftersom alla inte är bra instruktörer.

SWSfs' strävan och målsättning är att alla klubbar skall ha en bra utbildning för sina medlemmar. Alla klubbar skall ha minst en RO2 som är lämplig som instruktör.

Ett arbete pågår nu för fullt att ta fram en rekommendation på hur en skytteutbildning kan genomföras för medlemmar som är helt nya i skyttesporten. En grundutbildning i CAS skytte med CAS godkända vapen.

RO2? Nej, RORO.

Jag vet att det finns massor av erfarenhet i hur man utbildar skyttar ute bland er. Skicka in era tips, idéer och frågor till mig på: info@swsf.se

Grave Spit
Utbildningsansvarig SWSf

Range Operator, RO1

och Range Officer, RO2

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SÄLJER-BYTER-KÖPER

ANTIKA, GAMLA, NYA SVARTKRUTSVAPEN OCH TILLBEHÖR

SALUTKANONER

ÖPPET: Tillsvidare MÅNDAG & TORSDAG 16:00-20:00
övrig tid enligt överenskommelse mobiltelefon

MOBIL 070-483 62 55
TEL/FAX 08-641 03 61
www.svartkrutskallaren.com

BUTIK:
FOLKUNGAGATAN 134
116 30 STOCKHOLM

Cool Cowgirls!

The Pioneer Shootout or The Girls Shootout?

Tog bil och husvagn och åkte till Löten för årets sista tävling för vår del. Väl framme i Löten hälsades vi välkomna av norskar och danskar som redan hade anlänt. Vi ställde upp vagnen och monterade ihop guncarten. Så var vi klara för tävling.

samling vid elden fram till småtimmarna.

Söndag stage 7, då tar tjejerna över timer, spotterpinnar samt laddbord och sätter fart på oss gubbar. Plötsligt fann vi att vi hamnat i ett Girl Power Posse! Tjejerna tog över alla poster och körde igång skjutningen. Vi gubbar var lite tagna på sängen och tystnaden bredde ut sig.

De fortsatte att starta varje stage på söndagen

Det är så läckert med häftiga, smarta och handlingskraftiga cowgirls! Kate Quantrill, Bell Stowell, White Angel, Eagle Shooting Woman, Mammy Fosett och Madame Ginger är just precis sådana! Go for it girls!

Foto: Boss H

Lite senare dök Torsbygänget upp, Ace, Eagle and Smokey så den svenska delen blev fem tävlande. Då det var regn i luften hoppades vi på bättre till morgondagen.

Vid tävlingsdagens morgon så var det fortfarande lite regn. Shooters meeting avlöpte snabbt, det blev ett gemensamt posse - vi var endast 23 tappra.

Tävlingen var öppen bara för SASS medlemmar. Stage 1 till 4 klarades av snabbt, det flöt på bra då alla hjälpte till.

Lunch för nya krafter. Stage 5 och 6 avklarades och nu var det speed – ett försök på varje, sedan tog några tappra som inte fått nog och körde tre stager med Wild Bunch. Lite vila och mat så blev det

med helt kvinnlig besättning (nästan, de räckte inte till utan lånade in en manlig skytt).

Fyra stager löper på problemfritt under trevligt sällskap. Sedan är det bara att packa ihop i väntan på prisutdelningen.

Många var nöjda men det var en gutt som var riktigt på gång. Clean match och bra tider hade Hillbilly FE.

Kanontävling och trevliga deltagare – we'll be back.

Boss H

Projekt Chuckwagon

Under flera år har jag på olika ställen sett trevliga byggen på dessa användbara farkoster. Nu har det äntligen blivit av och snickrandet har börjat på en alldeles egen Chuckwagon.

Ritningar anser jag bara vara inspirationskällor, så bredd bestämdes av luftmadrassens dito och längden av tillgången på långa brädor. Materialet är lokalproducerat och har dessutom donerats av sågverksägaren!

Stort tack till Håkan T. Hjulen var en annan femma, men här tillämpades Kajsa Varg-principen och 4 mindre (75-80cm) hjul monterades. Bakaxeln och framaxeln med styrning konstruerades på arbetsplatsen efter en djupdykning i skrotlådan.

Lådan bak på en chuckwagon är en historia för sig. I början av dess epok ställde man helt enkelt in ett gammalt skåp eller byrå med lite lådor där man förvarade diverse köksutrustning och en del av maten.

Problemet i dag är att det verkar som om alla dessa gamla skåp har kastats! Det resulterade i detta fall i ett besök på loppmarknaden för att hitta ett passande skåp. Givetvis hittade vi inget som passade men ett lågt skåp inhandlade i alla fall och efter en omgång med bandsågen passade det hyfsat. Ett riktigt skåp står nu, efter att

vi provat vagnen i fält, högt upp på önskelistan.

En annan sak som är lite knepig är ett passande kapell. Eftersom hustrun är en hejare på att hantera symaskinen köpte vi 20 kvadratmeter kanvastyg och sen gav hustrun järnet. Inte för jag förstår hur hon kunde hålla reda på upp och ner och fram och bak när hon sydde, men bra blev det i alla fall!

Elddopet för vagnen blev under ett Rendezvous i Älvkarleby. Vi bodde i vagnen under tre nätter och det fungerade bra förutom att det blivit lite trångt när även två stora kistor skulle få plats. Matlagning skedde på en snabbt hopsvetsad plåtkamin.

Transporten är bara möjlig på ett släp, och det blir ungefär som att dra en husvagn med dålig aerodynamik.

Efter vår fälttest uppdagades en del saker som kan förbättras, och detta ska vi fila på till kommande säsong.

C ya on the Trail
Keith Black & Darling Clementine

Så här trevligt ser det ut när Darling Clementine och Keith Black öppnar upp sin chuckwagon. **Foto: Keith Black**

Här sitter Darling Clementine och myser med Dusty Higgins och Quiet Wyatt utanför sin och makens mysiga chuckwagon. Bättre kan man knappast ha det. **Foto: Keith Black**

Haglets härskarinna på TLLT

Capt'n Wildbeard är ju skicklig som få. Han lyckades fälla hagelracken på sex mål med endast tre skott.

Dagen börjar bra. Inget regn – härligt! Men oljrocken får hänga med – utifall!

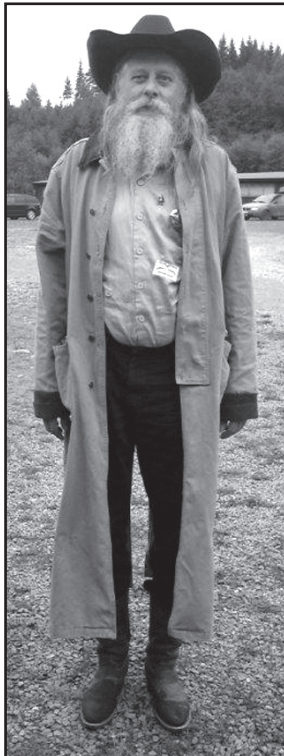
Det höll i sig till andra stagen sedan började ett regn som märktes men man blev inte blöt.

Märkligt!

Det kanske har att göra med hur man rör sig. Capt'n Wildbeard sprang snabbt på stagera.

Han har ju en duktig träningscoach i Samson, som är en trogen vapendragare.

Vem som pushar vem kan diskuteras.

Long Greybeard är endast blöt om stövelspetsarna, trots regnet. Samson håller koll på att det hela går rätt till.

Foto: William Munny och Eagle Sharing Woman

Det här med hagel... Hm hm hm
Mycket hagel blev det, och 20:e augusti är numera Haglets Dag för er som inte vet det.

Efter att ha klämt livet ur en kyckling sköt jag så mycket hagel jag bara kunde utan att Ace Heart skulle ana orsaken. (Att det är så himla kul, vet jag.)

Ace däremot sköt knappast några hagel, vet inte om det var av snålhet.

Det förstås – hagelpatronerna måste kanske hålla ihop också. Att det ryms så många hagel i en patron – hade jag ingen aaning om.

Crazy Cook han gör skäl för sitt alias och roligt har han. Han sköt svartkrut så han försvann i

krutröken. Vi hörde bara hans tjohoo inne i dimman. He just loves it!!

Här varé krutrök så det räcker! Upphovsmannen, Capt'n anas i dimridåerna. Boss H och Ray Heartless övervakar.

Foto: William Munny

Shotgun Joe hade också roligt innan bygeln tackade för sig men Shotgun visade vad han ansåg om bygeln och jag är ganska säker på att det var bra nära att bössan fått sett jordskorpan inifrån! Hm hm, han heter ju Shotgun Joe så där har vi ju också hagel, ja.

Ja, det är mycket som skall klaffa inte bara att skjuta, inte.

Någon får total blackout och får god vägledning, jag menar skjutledning av RO.

En annan har insett att det kan vara bra att se, och införskaffat glasögon, och se det gav resultat!

Detta lilla svin, som i verkligheten har en läckert rödbrun färg, lyckades NÄSTAN få Eagle Sharing Woman att falla under bordet.

Foto: William Munny

På lördagskvällen serverades en delikat helstekt/grillad gris. Jag och Samson åt ikapp. Han under bordet och som tur var behövde jag inte göra

honom sällskap där, även om det lilla svinet gjorde mig törstig! (Inte Samson – Samson är en hund).

Capt'n Wildbeard är ju skicklig som få. Han lyckades fälla hagelracken på sex mål med endast tre skott och sköt sedan glatt resterande i vallen.

Ray Heartless skjuter så fort att han inte hinner räkna själv. Eller räknar han så fort så att han inte

hinner skjuta alla skott, ja det får vi klura på till nästa år.

Så nu när Borlänge åstadkommit en tvådagars-tävling tycker jag att alla westernskyttar skall palla sig dit 2012. Väl mött och glöm inte haglen. Haglets dag ni vet!

/ Eagle Sharing Woman

Ett sånt glatt gäng! Måste vara fotograferat efter den fantastiska grisen. Hungry Wallace hytter glatt med yxan medan William Munny blygt nickar. Därpå följer fr.v: Lefty, Reese Pexton, Capt'n, Ace Heart, Ray Heartless, Mc Ike, Smokey Pete, Boss H, Long Greybeard. Närmast Kameran fr.v. Black Walker, Eagle Sharing Woman, Grave Spit, Shotgun Joe, White Angel, Capt'n Wildbeard och Crazy Cook.

Foto: Eagle Sharing Womans Kamera

Vi välkomnar alla skyttar till CAS-SM & The Long Lost Trail

Den 16-17 juni 2012

Plats Borlänge

Inbjudan kommer i nästa nr. av vår tidning

Välkomna!

The Smoking Barrels Posse

World Record stage

på The Blue Mountain Trail i Sundsvall

Lite idéer hade vädrats mellan medlemmarna under vinterträningarna.

En sving svetsades ihop och målställningar för World Record-stagen svetsades ihop.

En kuliss med tak byggdes och det känns bra att kunna ha skydd för regnet.

Här ser man inte ut att klaga över regntunga skyar precis! Madame Ginger, Gun Smith och Captain Redneck har ett gemytligt snack vid macken!

Foto: Sneaky Pete

10 stager Mainmatch, 5 stager WB, 300 meter Single Shot Buffalo, 300 meter Rifle Caliber Lever action, 300 meter Pistol Caliber, 300 meter Muzzle-loader, Shootoff och World Record-stagen stod på schemat för helgen.

Planeringen av tävlingen sker fortlöpande och det är väl egentligen ingen som vet hur det skall bli förrän några dagar innan tävlingsstart. Några veckor innan tävlingen satte arbetet igång på allvar.

Nåväl, jag ska inte tråka ut er med en massa förberedelsesnack, torsdagen kom och några deltagare började komma eftersom WB började på fredagen.

Väderprognosen såg mörk ut, regn och åter regn... Det är ju TBMT så vad väntade ni er...

WB startade och med den började regnet, en avslappnad start med många skyttar samlade under de tält/regnskydd som fanns. Så småningom så avtog

regnet och det började "flyta fram skyttar i en strid ström".

WB fortlöpte utan några större problem och jag såg att det var flera skyttar som hade roligt.

Någorlunda ny skytteform och delvis nya vapen gör att det kräver lite träning för oss alla, något som vi säkert kommer att glömma bort till nästa gång också.

Longrange med 10 deltagare i olika klasser tog

Ja, visst har de roligt! – "Shooters ready?" säger Grave Spit. – "Piiiiiip" säger timern. Proud Mary och Madame Ginger svarar som äkta cowgirls: Med att skjuta skarpt!

Foto: Sneaky Pete

vid och några skyttar hann skjuta - innan Lützen gjorde sig påmind med en dimma som gjorde att inte målen syntes. Skjutningarna avbröts och fortsatte på lördagen.

Lite grillning och socialisering avslutade fredagskvällen och alla förberedde sig för Mainmatch som startade på lördag morgon.

Deltagarna hälsades välkomna och det informerades om säkerhet och lite praktiska detaljer.

Så startade då äntligen Mainmatch. Några säkerhetsbuggar gjorde att en skjutställning ändrades – ordet spreds till samtliga posses.

Dagen fortlöpte utan några större problem, några stålsmål havererade men det löste sig. Information som är så viktigt kan ibland vara det svåraste att förmedla, detta ledde till en diskussion om en stage skulle strykas eller skjutas om - det blev omskjutning.

Här har vi Grave Spit! Han är inte bara cowboy utan SWSf's egen webbmaster också. Besök honom på www.swsf.se så får ni se vad snitsig han är.

Foto: Sneaky Pete

Sidematcherna tog vid, fortsättning på Longrange och World Record-stagen stod på schemat. World Record-stagen sköts utan några större problem, kamera och timer riggades upp och några modiga skyttar slöt upp. Funktionärerna gjorde ett mycket bra jobb och kvalitén på filmsnuttarna blev bra. Resultaten går att beskåda på You Tube: <http://www.youtube.com/user/gravespit>

Då grillning och socialisering är ett genomgående tema så fortsatte lördagskvällen på detta. Vandringarna mellan förtält och andra torra/varma ställen liknade trappervandringar ju mörkare det blev.

Söndagen startade i ett rasande tempo och några skyttar var clean så långt, och förhoppningar om en clean match började gro – farligt att tänka på det. När så Mainmatch avslutades så skulle det visa sig att Mr Thunder var den enda kåbåjsaren som skjutit clean match – Grattis grattis.

En Shootoff sysselsatte deltagarna medan resultaten räknades ihop, till slut stod Ray Heartless och Madame Ginger som segrare – Grattis till er båda.

Prisutdelningen startade och en massa priser delades ut.

Skyttarna tackades för att de gjort tävlingen till vad den blev, och kökspersonalen tackades för sin kulinariska insats.

Hoppas verkligen att ni tyckte att det var en bra tävling och ni är hjärtligt välkomna nästa år igen. Glöm för allt i världen inte att träna och tävla under vintern.

Winter Range & CAS Indoor den 11-12/2 2012

The Blue Mountain Trail 29/6-1/7 2012

Shotgun Joe – Northern Rangers

Skribenten själv, Shotgun Joe, kastar en listig blick över axeln för att kolla om vi är med. Allt emedan en prickig häst betar bland kaktusar och damer i blått.

Foto: A Northern Ranger

From the past to the future
Scandinavian Arms AB
i samarbete med Chiappa Firearms

Det är vi som har vapnen,
ammunitionen samt viljan
att hjälpa dig som kund

Välkommen!

www.scandinavianarms.se
info@scandinavianarms.se

Sheriffen från Lundby

Av Anders Erkman
Nerikes Allehanda

i serien utan också i verkligheten i jättelika landet USA. Han blev såld på cowboysare.

**Vi är i vilda västern.
Vidderna är oändliga.
Några djur ylar. Prärie-
hundar?
Marken är svartfläckig.
Krutstänk?
Vi uppfattar smällar och
skrän från stan, Dodge
City? Vi är hotade men
får skydd av lagens lokale väktare.
– My name is Börje Lundquist, säger
sheriffen.**

Vi har inte galopperat med tidsmaskin till 1880-talet. Vi är inte med om en filminspelning. Vi är i verkligheten en höstdag i Örebro's wild west, Lundby. Prärien är gräset på Boglundsängen. Krutstänken är bensinfläckar. Dodge city är Örebro.

Vi skakar hand med en sann cowboyentusiast på 68 år. Hela Börje Lindquist är äkta vara. Han bär originalvapen från 1800-talet, Colt och Winchester. I 60 år har han odlat sin passion.

– I januari 1951, då jag var åtta år, bröt jag benet och under följande konvalesensen läste jag ett nummer av Fantomen. I tidningen var en serie med Hopalong Cassidy. I serien fanns karlar med stora hattar och märkliga stövlar (boots), minns Börje med ett leende som talar om att en barndom kan ge livslång rikedom. En guldgruva för det öppna sinnet om man så vill.

Lille Börje fick veta att karlarna inte bara fanns

Pengar var en bristvara och Börje gjorde det bästa av situationen. Jobbade hos bönderna i Knista i närheten av Fjugesta och fick slantar så att han kunde ta tåget till Örebro där biograferna visade massor av westernfilmer.

– Hos endel bönder fick jag motionera ardennerhästar. I min värld var dessa hästar självklart riktiga westernhästar. Hos en bonde jobbade jag mig till en hästvagn.
– Det var många som gjorde stora ögon när vi drog hem vagnen till en lada. Det var ingen prärievagn, men ändå en vagn.

En riktig cowboy ska ha en häst, tänkte Börje som slutade skolan 1957 och började jobba på heltid.
– Fick då veta att en ridskola fanns vid gamla fängelset, vid Karro. Vid den tiden kunde man inte få ledigt för att åka till ridskola. För att kunna rida på skolan ljög jag i stället och sade att jag skulle till tandläkaren, erinrar sig Börje som tänker på hur klassamhället visade sitt ansikte i slutet av 50-talet.
– En dag var "min" häst borta och jag frågade ryttmästaren om varför. Fick då svaret att Banan-kompaniets direktörs dotter hade fått ta den.

En riktig cowboy ska kunna skjuta, tänkte Börje som blev medlem i en skytteförening och i hemvärnet. Han var lite för ung, men fick ändå vapen-

licens. Han sköt så mycket han kunde.

Han ville fördjupa sitt intresse och läste massor

En liten cowboy. Börje blev tidigt fascinerad av Vilda Västern. Bilden togs 1952 av Börjes bror Bert Lindquist, då Börje var nio år gammal.

vår coola "Colt Cane"

av faktaböcker om Vilda Västern.

På 70-talet gjorde han sin första resa till USA.

– Efter detta har det blivit ytterligare sju resor till Nordamerika, från Alaska till Mexico. En del av cowboykulturen finns kvar. I Klondike såg jag bland annat guldvasare. I Dodge city var kreaturnäringen mycket stor, säger Börje som hela tiden upplevt lugn då han besökt USA, utom vid ett tillfälle, 11 september 2001 då han upplevde dramatik i Tombstone.

En gång köpte han en äkta quarterhäst, en westernhäst. Den är dock såld.

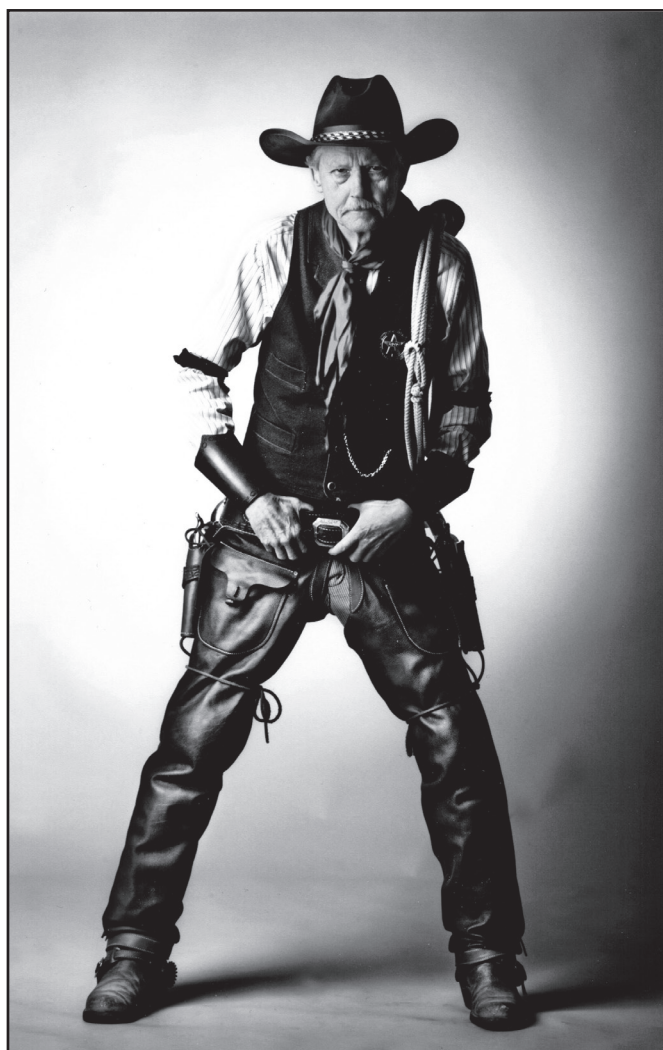

Börje "Colt Cane" på sin quarterhäst. Den exeplariska utrustningen innehåller bl.a. sadelväsor, lasso, kanske en filt i bedrollen bakom sadeln och geväret i ett snyggt fodral under skänkeln (benet). Hästens betsel och sadel är naturligt vis av äkta westernmodell. Bilden togs 2006 av Börjes bror Bert Lindquist, 54 år efter att han tog bilden på lillebror Börje som liten cowboy.

– Det kändes lite märkligt att jag med full westernmundering kunde rida ut i den svenska naturen, berättar Börje.

Hur ofta lämnar du hemmet som fullvärdig cowboy?

– Jag tror att jag är den enda cowboyn i länet. Det händer då och då att jag uppträder i min mundering på födelsedagsfester och aftnar. Jag var också med i en westernshow med Jill Johnson och Rednex. En julafton var jag cowboy i stället för tomte. När jag uppträder som tomte har jag dock bara plagiat av vapnen. ■

En stor cowboy. Börje "Colt Cane" har fångats på bild 2011 med hela riggen på och ett lasso över axeln. Ett antal skott har avlossats sedan 1952. Foto: Per Knutsson NA-Bild

och dessutom...

...exklusivt för Gunslinger Gazette berättar Börje "Colt Cane" Lindquist, SWS #698, SASS Life #62090, några fakta ur sitt cowboyliv.

★ Redan på 50- och 60-talen begagnade sig Börje av svartkrut.

★ Fram till i dag han skjutit c:a 75.000 skott.

★ Börje är förmodligen ensam i Norden om att bruka en Colt Shotgun 1878, original.

★ Börje har varit i USA åtta gånger, en månad varje gång.

★ Har i många år kört Harley Davidson som surrogathäst. Fullt utrustad med sadelväsor och allt.

★ Han har rest från Alaska i norr till New Mexico i söder och sett allt som är intressant att se för oss med westernintresse.

Börje har t.ex. besökt Langtreys i Texas där SASS-medlem nr.1, Judge Roy Bean, hade sitt högkvarter, Fort Alamo i Texas, OK Corall i Toombstone, Arizona (4ggr), Dodge City i Kansas, Ponderosa Ranch i Nevada, Klondyke i Indiana, Gettysburg i Pennsylvania, Dallas i Texas, Alaska och Canada, rödrockarnas territorium, Lookout Mountain i Denver, Colorado där Buffalo Bill ligger begravd, Territorialfängelset i Yuma, Arizona, Buffalo i Montana, Glendale Springs i North Carolina, Coffeyville i Kansas där Bröderna Dalton åkte dit och

mycket, mycket mer.

★ Börje är en hejjare på squaredance och agerar numera fadder åt nyare dansare.

Squaredansaren Börje "Colt Cane" Lindquist är hur stilig som helst i en ur-snygg beige kostym, inhandlad i Dodge City. De söta damerna verkar tycka likadant. Foto: Privat

★ En gång köpte Börje en Navy Colt 1851 .36 av Carl-Erik Lexne, en vapenhandlare i Stockholm. År 2008 var Börje åter hos Lexnes för att köpa sin Colt Shotgun 1878 och nämnde då att han tidigare köpt en Navy Colt i butiken. – "Det kan jag inte påminna mig", svarade vapenhandlare Anders Lexne lite stöddigt. – "Nej, det förstår jag", sa Börje. "Det var 1967 och jag köpte den av din far". – "Då blev han lite spak, han krympte lite", berättar Böje för Gunslinger Gazette.

"In the beginning, there was the Colt Single Action Army Revolver, and it was good".

Detta fantastiskt passande, och rent av andliga, citat är inskickat av Jan "Hipshot" Eriksson.

Westernskytteklubbar i Sverige

DYNAMITE TOWN MARSHALS, Karlskoga
Kontakt: Tommy "Wild Bull" Johansson
E-post: wild.bull@swsf.se

HIGH RIDGE PIONEERS, Gnosjö
Kontakt: Björn "Fargo" Björklund
E-post: bjorn.bjorklund@hotmail.se

EDSVALLA GUNSLINGERS, Edsvalla
Kontakt: Anders "Hungry Wallace" Dahlberg
E-post: hungry.wallace@swsf.se

THE NORTHERN RANGERS, Sundsvall
Kontakt: Hans "Gravespit" Forsman
E-post: gravespit@swsf.se

THORSBY DESPERADOS, Torsby
Kontakt: Folke "Ace Heart" Weinholdt
E-post: ace.heart@swsf.se

WOLF WALLEY RAIDERS, Norrköping
Kontakt: Ebbe "Kieth Black" Weber
E-post: keith.black@swsf.se

THE TRAIL CREEK DEPUTYS, Karlstad
Kontakt: Jimmy "Trail Creek Jim" Emanuelsson
E-post: trail.creek.jim@swsf.se

ROSEHILL RANGERS, Rosersberg
Kontakt: Stefan "Rawhide Rooster" Hansen
E-post: rawhide.rooster@swsf.se

WILD WETSERN FRONTIERS, Skepplanda (GBG)
Kontakt: Krister "Vaquero Chris" Vauhkonen
E-post: kristervauhkonen@hotmail.com

LITTLE CREEK POSSE, Skåne
Kontakt: Thomas "Gunslinger Doc" Christensen
E-post: gunslingerdoc@swsf.se

THE BLACK RIVER BUSHWACKERS, Örebro
Kontakt: Stefan "McCoy" Grahm
E-post: mccoys@swsf.se

THE NORTH EAST RANGERS, Skellefteå
Kontakt: P O "One Eyed Kartright" Marklund
E-post: one.eyed.kartright@swsf.se

THE SMOKING BARRELS POSSE, Borlänge
Kontakt: Tobias "Black Walker" Gustafsson
E-post: tobbeg77@hotmail.com

SPRING CITY BOUNTYHUNTERS, Lesjöfors
Kontakt: Patrik "Deadwood Walker" Olsson
E-post: deadwood.walker@swsf.se

WEST WOOD GUNFIGHTERS, Vimmerby
Kontakt: Kenneth "Wild Tom Hipshot" Jørgensen
E-post: wild.tom.hipshot@swsf.se

CAPITAL COWBOYS, Stockholm
Kontakt: Jan "Hipshot" Eriksson
E-post: hipshot@swsf.se

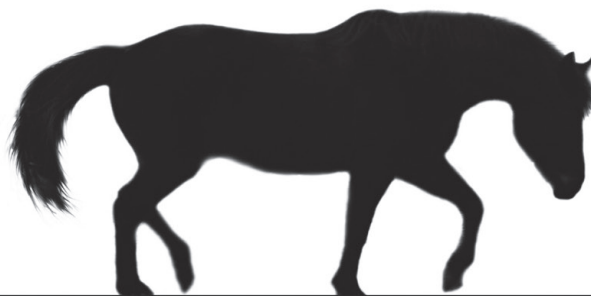
NORRTELJE COUNTY, Norrtälje
Kontakt: Bobby "Bowman" Jansson
E-post: bowman@swsf.se

GOTLANDS COWBOY ACTION SHOOTERS
Kontakt: Anders "Big Andy" Holstensson
E-post: big.andy@swsf.se

TMP HJÄLPER DIG MED DIN MARKNADSFÖRING

VI HAR RESURSERNA - OAVSETT OM DU BEHÖVER EN
LITEN ANNONS ELLER EN STOR KATALOG.

RING ELLER MAILA SÅ PRATAR VI VIDARE!

Trångmål i Tyskland

Med anledning av Ray Heartless' reseskildringar i nr 2 av Gunslinger Gazette, måste jag här komma med lite förtydligande information.

På väg till EM i Tjeckien 2005 så var det absolut ingen som var intresserad av att vare sig se våra pass eller vapenpass. Inte ens den annars så

dom och dom kommer ut ur sin kur och vinkar oss åt sidan. Behöver jag nämna hustruns förebrående blick?

Tulltjänstemannen börjar på sin myndigaste tjänstetyska att dra en försvarlig harrang. I denna stund inser jag att jag inte bör briljera med mina tyskakunskaper utan ser frågande ut som om jag

Vi närmar oss den kritiska zonen... Håll tummarna nu... Här gäller det absolut att ha is i magen och ligga lågt... Om man kan...

nitiska tyska tullen. Lite stött över detta tänkte jag på hemresan att dom minsann skulle få ta sig en titt på nämnda vapenpass som jag krånglat med Norrköpingspolisen för att få.

På hemvägen efter väl förättat värv på EM:et langade jag fram mitt och Darling Clementines pass och vapenpasset till den tyska tullen.
–"Vad skulle det där vara bra för?" väser hustrun från passagerarsätet, "–Vi har inte tid med sånt här nu! Vi har bråttom för att hinna med färjan!"
"–Lugn, säger jag, det här går på ett litet kick!"

Tulltjänstemannen tittar frågande på mitt vapenpass och tillkallar sedan kollegor som tydligen heller aldrig sett ett dylikt. Sen blir det plötsligt fart på

inte förstått ett ord av vad han nyss sagt. Att på engelska dra samma ramsa beredde honom tydliga svårigheter, vilket jag både antagit och hoppats på. Och vipps så var hans språkliga övertag utraderat. Hustrun teg förståndigt nog.

Aj, aj, aj! Där slant tungan. Vad har jag sagt?! Vad har jag gjort?! Jag måste rekapitulera! Attans, för sent för några undanlidande manövrar. Jag tar till engelska så länge. Få se hur detta ska gå...

Ach du lieber Augustin! Ett flagrant fall av urkunds förfalskning hade nu uppdragats av dessa nitiska tullare! Deras dag var räddad!

Vi fick plocka fram alla vapen vi hade med oss och passet jämfördes grundligt med vapennumren på dessa. Där stämde allt, men sen, ve och fasa, den tyska grundligheten upptäckte att polisen i Norrköping hade, när dom utfärdade passet, gjort en ändring i ett av vapennumren. Man hade ändrat en O till en 8.

Till saken hörde, som Ray även nämnde i sin skildring, att vapnet i fråga låg i tryggt förvar hemma i mitt vapenskåp! Men detta skulle inte hindra dom tyska tullarna att utföra sin plikt. Med mitt vapenpass i högsta hugg försvann tullaren in i tullhuset med orden "Untersuchen" ringandes i mina öron.

–"Honom ser vi nog inte på ett tag" var hustruns

tullaren, besvärliga engelska tungomålet och när vi äntligen fick åka iväg från tullstationen funderade jag för en kort sekund om jag skulle falla för frestelsen att ta avsked från tullaren på klingande tyska. Förståndigt nog insåg jag vad ett sådant tilltag möjligen kunde resultera i, så jag lät motvilligt bli.

Vi hade blivit rejält försenade av detta mitt onödiga tilltag, så på väg ut från tullstationen fanns

Ja ha... Det var den färjan... Han ser ju oroande nitisk ut. Att jag aldrig kan hålla min stora... – "What, Sir? Har ni ett eget litet laboratorium i vaktkuren? Så kuriöst. Ja, jag och hustrun är mycket tacksamma över det. Det kan ni skriva upp, med bläck!"

kommentar till tullarens ryggtavla.

När vi återser vår tjänsteman med passet i handen efter ett tag, börjar jag åter hoppas.

På knagglig engelska förklarar han att dom analyserat bläcket (!) som ändringen var gjord med och kommit fram till att det var gjort med samma penna! Detta var då beviset för att ändringen trots allt inte var en förfalskning och någon deportering till det hägrande arbetslägret kunde det nu inte bli frågan om.

Jag försäkrade honom att jag omgående skulle ta tillståndsmyndigheten i Norrköping i örat när jag kom hem och se till att en ändring blev gjord.

Hela konversationen hade alltså skett på det, för

bara ett läge på gaspedalen, med resultatet att det några hundra meter senare kom en kraftig blyxt från vägkanten. Fartkamera!

Humöret sjönk om möjligt ännu mera. Till all lycka verkade det som om myndigheterna inte skickade fortkörningsböter till utlandet, för någon böteslapp från tyska polisen kom aldrig.

Historiens sensmoral: Visa aldrig frivilligt upp något i tullen!

Keith Black SWS #237

Taggad revolverman

The gunfight at Indian Attack 2011

Regnet öste ner när GraveSpit och Black Bear kom för att plocka upp mig inför säsongens sista tävling. I väntan på att regnet skulle avta så fick jag bjuda dessa två cowboys på kaffe och en "rundtur" i min lilla läderverkstad.

Regnet avtog och släpvagnen blev tillslut packad och vi var på väg till IA och min första tävling som GUNFIGHTER.

Jag var riktigt nervös på vägen ner, satt i baksätet och övade på olika procedurer för att se hur jag skulle tänka när jag skulle ha två revolverar i händerna samtidigt. Hur skulle det gå, jag som kan bli förvirrad när jag skjuter med en i taget.

Vi kom ner och slog upp lägret, det är så härligt att se alla likasinnade igen. (Nu längtar jag till sommaren). Dom går omkring och hälsar på alla, springer ut och in i sina avancerade "chuckwagons".

Black Bear brassar käk. Mmmm, det ser gott ut! **Foto: Boothill Bob**

Här skjuter Redman Rebell skarpt medan Angelo Siringo benäget bistår med tidtagning. **Foto: Boothill Bob**

Tävlingen inleddes på fredagen med en Wild Bunch-match där 20 stycken tappra var med och slogs om en pallplats, eller bara för att ha jåkligt roligt med sina 1911:or och pumphagel.

Jag var inte med på detta äventyr men jag fanns i buskarna med en kamera och dokumenterade lite. Bilderna finns på www.swsf.se under "bilder från tävlingar"...

Jag ångrade att jag inte var med och öste bly downrange. Men det blev två stycken vinnare i alla fall, i Modern vann Bandit och i Traditional vann Little Casino.

Lördagen började med en riktig frukost bestående av bacon och äggröra. Det var 45 stycken anmälda till tävlingen. Jag tänkte "vad har jag gett mig in på", men jag bestämde mig för att ta det lugnt, tänka efter och inte komma sämre än trea, vilket inte skulle bli alltför svårt då vi bara var tre stycken som skulle skjuta Gunfighter. Trea kom jag och vägen dit var riktigt rolig. I kategorin var det Little Casino, Cold Hand Leo och jag (den ordningen var det på prispallen ockå). När jag stod på första stagen och lyssnade på stage-genomgången så kom Cold Hand

Leo fram och sa på sitt släpiga sätt "Welcome to Funfighter, take it easy and think" och genast kändes det lugnare i magen.

Tävlingen gick riktigt bra, jag hade

totalt bara en procedur och tre missar och då var en med bygeln, hade trott att jag skulle missa mycket mer, så pass mycket att dom skulle börja kalla mig "miss" Boothill Bob.

Efter tävlingen så var det en Shootoff där alla som ville fick vara med. En shootoff går till så att två stycken skyttar lottas fram och skjuter samtidigt på en stage under samma förutsättning, den som faller sista målet har vunnit, och går vidare. Det är en riktig adrenalin kick att stå där och vänta på att timern ska pipa. Jag hoppas att det blir fler shoot-offs till nästa sommar så att fler får prova på det.

Jag vill lyfta på hatten och tacka Torsby Desperados för en suverän tävling. Kan bara säga att det här var inte sista gången jag sköt Gunfighter. Det blev en kort hoptryckt berättelse, men hey, I'm not a wrighter, I'm a GUNFIGHTER... YIEEEHAAA.

/Boothill Bob

Man skulle vilja tro att Silver Jack tar kål på en fet skallerorm! Twang! Men ett plåtmål funkar ju lika bra. **Foto: Boothill Bob**

The 13th Purgatory

... den som ville fick göra ett försök framför kameran och skjuta en serie på den "World Record Stage" som ingick i mainmatchen.

Purgatory, eller skärselden som det heter på svenska, var min första riktiga CAS tävling 2001. Det var höjden av spänning och lycka och den känslan har man gudskelov fått behålla.

Mycket vatten har flutit under broarna sedan dess och en del gamla ansikten har ersatts av nya entusiastiska skyttar och nya namn att lära sig.

Purgatory är dock för dom flesta tävlande i Norden ett mått för kvalité och skapar en genuin känsla och en mötesplats som varje år gör att det känns som att vara tillbaka till vaggan för CAS i Sverige.

Ja, visst är det trevligt att träffa gamla vänner igen. Lefty, Dusty Higgins och Christian Whitmess språkar lite om dagsformen.

Foto: Cotton Eyed Jenny

Detta året blev det snabbt fullt på campen, av husvagnar, tält och bilar så det verkade som något av ett rekord i deltagande.

The Norsman Trail d.v.s. det nordiska mästerskapet skulle även det avgöras här i år.

Det blir något av en extastisk känsla när man äntligen kommit på plats och kan sätta sig ned och pusta ut och insupa atmosfären och hälsa på alla vänner man saknat sen sist.

En sån typiskt snygg Purgatory-stage med läcker rekvisita i form av guldgruva, kista, vagn och Lucky Luke med en cow-girl på sadelknappen. De besiktigande herrarna verkar också nöjda med vad de ser.

Foto: Cotton Eyed Jenny

Att stilla sitta och smutta på en öl när mörkret sänker sig över campen och Crazy Cook börjar tända oljelamporna vid baren är balsam för en stressad själ.

Vid det obligatoriska shooters meeting har vi i styrelsen infört lite nytt, som att ordföranden, i det här fallet Ray Heartless, passar på att säga några ord om CAS och SWSf i allmänhet, innan tävlingen.

Är det möjligtvis Ray Heartless som ligger och tar en siesta under stagebeskrivningen? Tur att Iron Man vaktar hatten åt honom!

Foto: Cotton Eyed Jenny

gen. Styrelsen försöker även att vara tillgängliga efter att tävlingarna är avslutade den första dagen. Detta för att alla skall ha möjlighet att ställa frågor

eller bara komma förbi och säga howdy!

Taket på baren blev i alla fall riktigt hållfasthets-testat nu när Guncrazy Matt axlade Wild Bulls roll och höll genomgången även denna gång där uppifrån som seden är.

Efter upprop och allmänna säkerhetsuppmärksamhet var det dags för respektive posse att starta.

Innan vi startade tävlingen ville vi med en tyst minut uppmärksamma den tragiska händelse som inträffade i Norge

tidigare under sommaren och visa vårt deltagande och solidaritet med våra norska vänner.

Väl ute på stagera dröjde det inte länge innan dom första skotten började avlossas och vi var

kulisserna, en del ändringar var det dock detta år som omväxling.

Ett exempel på detta var att dom som ville fick

göra ett försök framför videokameran att skjuta ett serie på den "World Record Stage" som ingick i mainmatchen.

För undertecknads del var det ingen lysande insats då hornen växte i pannan och speed var det enda som fanns i skallen – tyvärr många bom i onödan, men kul var det.

Vi har Trading Nettie och Fargo att tacka för att vi ser så väl-ekiperade cowgirls n' boys på tävlingarna, och slipper Rawhides rosa trasa!

Foto: Cotton Eyed Jenny

Vädret var varmt

och solen brände nackarna röda och skugga var det som hägrade. Viktigt att dricka och och peppa varandra även under uppehåll och väntan.

Vilken idyll! Det ser ut som en scen ur Lilla huset på prärien. Jag önskar att jag fick stå och hänga i Crazy Cooks bar och läska mig en stund. Marshall Ed Frost samtalar med Durango Kid och Boothill Bob och visst ser vi Madame Ginger till höger, hållandes en beskyddande arm om en flicka?

Foto: Cotton Eyed Jenny

igång, YEE-HAA !!.

Som man blivit bortskämd med var stagera bra och man kände snabbt igen sig i dom olika

Efter första dagen blev det ett obligatoriskt dopp i älven och det var lika skönt som föregående år.

– Av med kläderna, behåll hatten på och plums i bara!!

Att nämna något om maten känns lätt som om man upprepar sig när Crazy Cook står för fiolerna
Det var som vanligt KANON!!

Ett Countryband stod för underhållningen även om den kanske kunde varit längre, många missade nog detta delvis. Men det dom framförde var mycket bra.

Lady Elena fortsatte den musikaliska tonen och är fantastisk på sin fiol. Hon stod och spelade långt in på småtimmarna tills dom flesta började troppa av för att sova några timmar.

Ett återkommande inslag på Purgatory är "Price Drawings" med lite smått och gott att vinna. Mycket knäckebröd från sponsorn, men även en del andra "godbitar" som t-shirts med Purgatory-tryck på. Bra idé och ett bra minne från tävlingen.

Cowboys och cowgirls får vila benen på lördags-aftonen. Det är dem väl unnt!
Foto: Madame Ginger

Andra dagen flöt på och vädret var lite svalare eller också så började man vänja sig.

Alla posses jobbade på bra och vi var klara innan det kom en liten regnskvätt även detta år.

Köpte mig en ny bandana av Trading Nettie då jag fått lite gliringar här och där för att den gamla var klart rosa??

Tänkte då dock på devisen "It takes a real man to wear pink" – Nåja den nya blev vinröd istället.

Prisutdelningen stod på tur och många fick inte bara ett pris att pryda hyllan vid spisen hemma med.

Priserna var mycket fina med Longhorn-skallar i miniatyr på en plakett – NICE !!!

Jag var nöjd med att få ett pris med mig hem, trots min "cluster-fuck" på världsrekord-stagen.

Det infinner sig alltid hos mig en viss sorgsenhet när det är dags att åka hemåt igen. Man rensar hjärnan från sina vardagsproblem och är fullt här och nu mentalt när man är på en tävling. Sedan släpper det och en tomhet infinner sig när man sitter i bilen.

Jeee, that's a nice dress! Bell Stowell med andra snyggingar i fancy-stass; Proud Mary och Hombre och där bak står Capt'n Wildbeard och Ace Heart **Foto: Cotton Eyed Jenny**

Tack och lov kommer snabbt den positiva känslan tillbaka när man kommer till nästa tävling igen.

Slutligen vill jag tacka arrangörerna och alla som slitit för att vi skall få uppleva allt detta positiva som det innebär med tävlingen Purgatory .

C YA //Rawhide Rooster

Vad kan man säga annat än Yippiii när man får se Bröderna Dalton och Skönheten! Vic Quazeem, Angelo Siringo, Madame Ginger och Samuel "Bandit" Carpenter just made our day!
Foto med Madame Gingers kamera

CAS-satsning i västsverige

★ Under 2012 kommer WWF, The Wild Western Frontier, att storsatsa på att bli en aktiv CAS-klubb i västsverige.

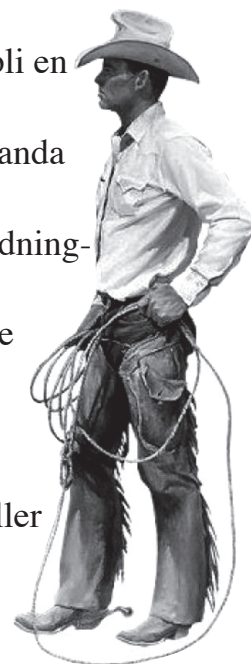
★ Vi erbjuder våra medlemmar organiserad träning på klubbens bana i Skepplanda varje första fredag i månaden, från april till oktober.

★ Vi kommer att erbjuda tre tillfällen att tävla, varav en blir en endagars inbjudningstävling för hela SWSf i augusti månad.

★ Under våren kommer det åter igen att finnas möjlighet att gå vår uppskattade CAS-clinik och RO1/RO2 kurs.

★ Så är du intresserad av Cowboy Action Shooting och bor i västsverige är du välkommen att söka medlemskap i WWF, The Wild Western Frontier

★ Mer information hittar du på klubbens hemsida www.skepplandaskytte.se eller kom med frågor till Vaquero Chris SWSf #1223 mobil 070-3432138

Kulan Trading AB
High Chaparral
330 31 Kulltorp
0370-821 70

Medlemmar i SWSf
har 10% rabatt hos
Kulan Trading
Company

**Välkommen till Kulan Trading,
butiken med westernkänsla**

**I vår affär på High Chaparral finner Ni allt i klädväg
samt utrustning som behövs för att klä både små och
stora cowboys & cowgirls.**

**Självklart har vi produkter för dig som är intresserad av
indianer, trapper, smycken med mera.**

www.kulantrading.se

Cowboyhatten

Av Astra Koetsier

Det finns få objekt i den amerikanska kulturens historia som bär samma ikoniska vikt som cowboyhatten. Det är nästan det enda klädesplagg som kan bäras var som helst i världen och få ett omedelbart igenkännande. Det finns ett gammalt cowboyord-språk som säger "Det är det sista du tar av och det första som märks".

Vem du än är och var du än kommer ifrån så händer det något speciellt när du sätter en cowboyhatt på huvudet. För en kort stund är du delaktig i ett äventyr, du transporteras till ett annat tidsrum där västern inte bara var en plats utan ett äventyr och ett speciellt sinnestillstånd.

Legendaren Tony Curtis lät sig begravas tillsammans med några favoritföremål – bl.a. en Stetsonhatt förstås.

När man ser en cowboyhatt går tankarna direkt till cowboys, kofösning, hästar, de öppna vidderna i USA och det otämjda västern. Historien om cowboyhatten är egentligen inte så gammal, det finns några olika versioner om hur cowboyhatten dök upp i västern men här är den som är mest vedertagen.

John B Stetson, hattmakare

Uppfinnaren av cowboyhatten

Alla som har en cowboyhatt har säkert hört talas om

märket Stetson. Namnet härstammar från mannen som sägs ha "uppfunnit" cowboyhatten, John B Stetson (1830-1906). Innan cowboyhattens intåg i

västern hade kofösarna en mängd olika huvudbonader, de använde vad man kunde få tag på, allt från seglarmössor till överblivna huvudbonader från inbördeskriget m.m.

Dagens cowboyhatt är i princip oförändrad sedan Stetson gjorde den första hatten år 1865. Berättelsen säger att Stetson och några av hans kumpaner åkte västerut, som så många andra på den tiden, därför att hans hälsa krävde ett torrare klimat. Jakt var något man livnärde sig på och under en av sina jaktutflykter roade han sina vänner med att visa att han kunde tillverka en duk utan att han behövde väva den, vävning var det traditionella sättet att tillverka duk på den tiden.

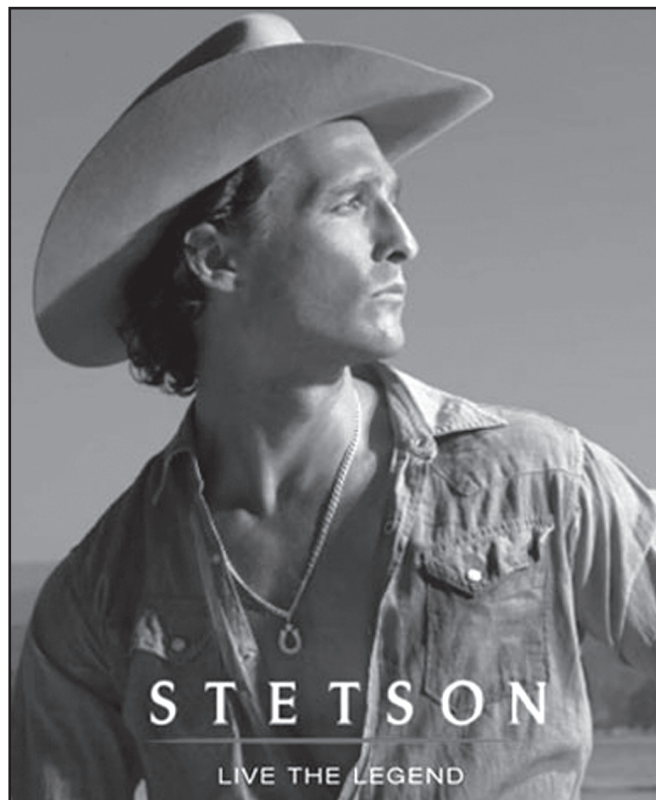
Buffalo Bill, stilig i hatt

Han filtade päls och gjorde en jättestor hatt med ett enormt brätte, vilket mest var gjort som ett skämt. Men han märkte snart att hatten var tillräckligt stor för att skydda en man från sol, regn och alla andra element som vädergudarna kunde utsätta honom för. Kullen på hatten var också stor, detta innebar att en isolerande luftficka bildades på huvudet och därmed höll han huvudet varmt. Ett vattentät foder på insidan gjorde att hatten kunde användas till att bära vatten i.

Stetson beslutade att bära hela jaktflykten och den fungerade så bra att han fortsatte bära den på sina resor i hela västvärlden. År 1865 hade John 100 USD i sin ficka och köpte för dessa pengar de verktyg han behövde för att börja

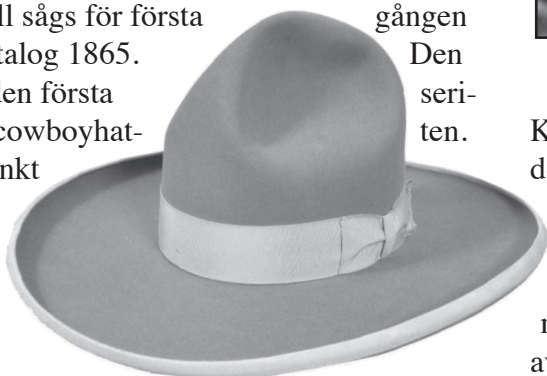
tillverka hattar i en större mängd. Han började producera hattar i antal och de första hattarna gjordes med hans egna första hatt som prototyp. Därmed var företaget Stetson Hat Company startat. Han sålde också sin ursprungliga hatt i denna veva för fem dollar.

Tänk, vem som helst blir snygg i cowboyhatt! Fantastiskt!

Boss of the Plains

Vid denna tidpunkt tillverkade Stetson en hattmodell som han kallade "Hat of the West" som numera mest är känd som "Boss of the Plains". Denna modell sågs för första gången i Stetsons katalog 1865. Den räknas som den första etillverkade cowboyhat- serien. Hatten var tänkt att användas av män som tillbringade sin tid ute på prärien, därav namnet.

Boss of the Plains

Hattarna blev snabbt populära och inom kort blev Stetson mer och mer känd som mannen som tillverkade denna nymodiga huvudbonad, cowboyhatten. Namnet Stetson var nu på väg att bli det varumärke av kvalitet, hållbarhet, innovation och skönhet som det är idag.

Hattmakare på den tiden ansågs som opålitliga och lata som bara ville tjäna sina pengar och gå ut för att ha kul. John B. Stetson förändrade allt detta och byggde ett av Amerikas mest kända och framgångsrika företag. Livslängden på, och historien om, John B. Stetson Company är baserat på innovation och kvalitet. John B. Stetson ledde hattbranschen under hela sin karriär. Han skapade nya hattmodeller som framkallade ett nytt mode och harrarna var dessutom funktionsdugliga. På grund av sitt autentiska amerikanska arv förblir Stetson en levande del av historien.

En riktig cowboy i en flatbrättad hatt, en s.k. flatbrim.

Kort efter sekelskiftet då cowboyhattens användande fortfarande var i sin linda genomsyrades användandet av hatten av en länk till historieböckerna om det vilda västern. Även efter de mytomspunna åren då det vilda västern lugnande ner sig, förlorade inte cowboyhatten sitt anseende av dem som använde hatten.

Hattens funktion

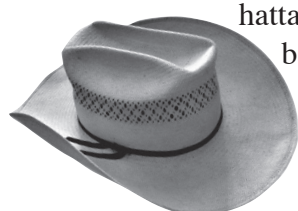
Cowboyhatten kom att bli ett regelbundet inslag i cowboyens dagliga klädsel. Dess funktion mot väder och vind var ovärderlig. I en cowboys vardag skyddar den mot solen, sitter man på hästryggen hela dagen i stekande sol behöver man ett skydd för

för ansiktet. Hatten skyddar även ansiktet mot blåst. Vid regn är hatten ett utmärkt skydd mot väta. När det fryser och är kallt, då värmer hatten huvudet och öronen. Hatten kunde användas till att fläkta mot elden och snabbt få fyr på en brasa, hatten viftades även för att få fart på en häst, och dessutom kunde Cowboyen vinka med hatten så att andra ryttare på distans kunde få syn på honom.

Begreppet bredbrättad hatt med en hög krona som bärs av en ryttare till häst kom främst från den mexikanska vaquerons tradition. Förmodligen är cowboyhatten en produkt av många modeller och mönster, inklusive mexikanska hattar som sombrero och olika konstruktioner av bredbrättade

Howdy pards, here I am, hojtade denne unge cowboy redan 1923.

hatter som bars av bönder och plantagearbetare.

Formen och stilen på cowboyhatten varierade en gång i tiden väldigt mycket beroende på den region som den härrörde från. Förr i tiden kunde man säga var en cowboy kom ifrån bara genom att se vilken form han hade på hatten.

Hattkvalitet

Numera bär både cowboyen och vanligt stadsfolk hatt i Amerika, till och med flera av Staternas presidenter. Det finns många modeller, mönster, färger och former att välja mellan. Köper du en skraddarsyd hatt hos en hattmakare, kan du få den formad exakt efter ditt huvud. Då kan du också få brättet och kullen i den form du vill ha det. En bra kvalitetshatt är alltid av filt och ofta gjord av bäverpäl. Päls från hare och kanin används till hattar i den lägre prisklassen. Ju mer bäver det finns i hatten desto bättre blir kvalitén och desto dyrare

Montana, peak style

Florida

blir hatten. Den bästa kvalitén kommer från pälsen på vilda djur, inte från tamdjur.

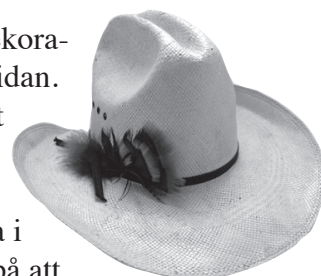
För att kontrollera kvalitén på en hatt kan du snärta till hatten med pekfinger. En bra hatt skall återge ett distinkt ljud som studsar tillbaka. Ju tätare filten är tovad desto högre kvalitet är det på den, hatten får mer liv och håller sin form längre. Kvalitén på en hatt kan du också kolla genom att titta på hur många X hatten är märkt med och dem hittar du på svettbandet inuti hatten. Ju fler X hatten har ju bättre kvalitet och ju bättre kvalitet ju mer bäverpäl finns i hatten. En hatt med färre än fyra X är förmodligen inte någon bra kvalitetshatt. En riktig bra hatt har upp till 100 X!

Silverbelly 100X

Hattband och dekor

Hattbandet har ofta en liten dekoration som t.ex. en fjäder på ena sidan. Att ha en fjäder i hatten är något som härstammar från medeltiden. När en man gick in i strid bar han en fjäder från sin kvinna i hatten som ett tecken på att

han älskade henne. Han satte den oftast på vänster sida där den inte var i vägen då han använde sin högra hand/arm till att fäkta med sitt svärd.

Bära hatt

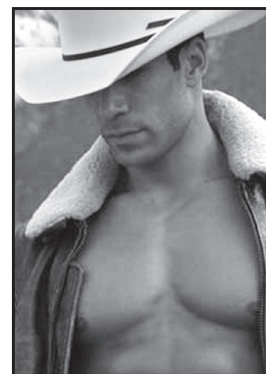

Singel, tillgänglig...

Om en cowboy bär sin hatt tillbakaskjuten betyder det att han är singel, och om du är kvinna och singel är han tillgänglig.

Om en cowboy bär sin hatt med brättet djupt

nerdraget och skärmar av ögonen är han också på jakt efter en kvinna, men han är gift!

Gift, tillgänglig...

Hur handskas med hatten

Vett, etikett och tips i hatthantering

1. När du tar på eller av dig en filthatt skall du alltid försöka att ta i hattens fram- och bakbrätte, närmast hattkullen, med fyra fingrar. På det sättet håller du hattkullen ren och formen håller sig.

2. Du skall också tänka på att tvätta händerna innan du tar på eller av dig hatten, speciellt om du har en ljusare färg på hatten. Detta är viktigt eftersom du inte bara tvättar bort smuts och damm från händerna utan också de naturliga kroppsvätskorna såsom svett vilket kan ge fläckar på hatten.

3. När du tar av dig hatten skall du alltid lägga den med hattkullen neråt, aldrig med brättet på ett plant underlag. Detta är nödvändigt för att bevara samma form på brättet som när den formades efter ditt huvud vid inköpstillfället. När du lägger ner hatten på det här sättet, tänk då också på att lägga den på ett någorlunda rent ställe, såvida det inte är en arbetshatt och förtjänar att se smutsig ut!

4. När din hatt i filt blir lite dammig och behöver en uppfräschning kan du helt enkelt borsta av den med en hattborste, en liten svamp eller en klädborste, beroende på om du har en kraftigare eller tunnare hattmodell.

5. En cowboyhatt i filt av bra kvalitet skall tåla både regn och snö. Om du skulle få fläckar av öl eller dricka på din hatt tar du den till en vattenkran och låter en tunn stråle kallt vatten rinna över fläck

arna på hatten. Under tiden stryker du med sidan av pekfingeret snabbt och lätt på det fläckade området. När du ser att fläckarna försvinner, vilket inte bör ta mer än någon minut, låter du hatten torka av sig själv. Använd aldrig en hårtork eller annan varmluft, eftersom hatten då krymper. Kom ihåg att du skall göra detta innan fläckarna har torkat.

6. Ju mer tid du lägger ner på att hålla hatten fri från damm ju längre håller filthatten sig fin. Smuts och damm tränger sig in i små sprickor och springor på kullen och brättet. Det arbetar sig in i filten och verkar som ett slipmedel, detta förkortar livslängden på en bra cowboyhatt.

7. En gentleman skall alltid ta av sig hatten inomhus. Med undantag om etablissemangen inte har utrymme att hänga undan hatten, eller kan hålla koll på den.

8. Du skall aldrig vidröra en annan mans hatt, det anses som mycket ohyfsat. Att gå fram till någon som har en hatt på huvudet och ta av den är absolut tabu och någonting man inte gör. Du kan däremot fråga ägaren om lov att få titta närmare på hatten.

9. Och, lägg aldrig din hatt på sängen! Det är en gammal hustrusägen och det kan ge dig sju års olycka.

10. Till slut, sätt hatten på huvudet så det känns bra, ha kul och njut av den!

För annonsering i Gunslinger Gazette

Kontakta Stefan "Rawhide Rooster" Hansen

Telefon: 070 - 560 87 00

E-post: stefan.hansen@elektroskandia.se

Cowgirls & Cowboys!

Stort tack för er lysande insats med detta nummer! En perfekt blandning mellan humor och allvar, kuriosa och fakta, girlpower och machomän. Det kan väl inte bli mycket bättre?!

Om vi ska fortsätta som tänkt med fyra nummer per år, så kommer nästa GG i mitten av mars. Därefter i juni, september och december.

Inför marsnumret vore det härligt om några kunde göra som White Angel, skicka mej tips om matlagning på campen och smarta recept. Eller som Keith Black och Ray Heartless, skriv om något som hänt i anknytning till skyttet, eller något helt annat. Ja, någon eller några måste förstås skriva om Winter Range, och plåta också.

Det Ray sa tidigare i tidningen, att

man inte behöver vara någon Hemingway för att dra sitt strå till GG-stacken, stämmer verkligen. Jag hittar skriv- och stavfel i ALLA texter, inte minst mina egna! Det är bara kreativt med en oborstad text, det är inte så himla noga! Jag fixar till det som behövs, om det behövs.

Jag törs nästan inte skriva någon deadline för det innebär att en del väntar in i det längsta med att leverera, som det heter nu för tiden. Det innebär att jag får ett litet h---te, eftersom jag inte är så bra på detta. Men jag gör så gott jag kan. Gör det ni också och skicka mig materialet SENAST 15 februari 2012, till: pinglan@etanet.se OK?

Redaktör Blacksmith är nöjd!

God Jul och Gott Nytt År
/Blackie Blacksmith

Många olika sätt att synas!

En och samma leverantör

tryck storformat webb film

INFORM
trycket
Cross Media House

www.informtrycket.se

Adressfält:

Returadress: The Gunslinger Gazette, c/o Sättra 1513, 760 10 Bergshamra

Tagen med fingrarna i degbunken! White Angel har gjort det enda rätta; bakat scones och sedan delat med sig av både en kanon-bild OCH ett superbra recept att ha med sig ut på campen! Samt skjutit EM i Torsby. Good Girl! Foto: Crazy Cook

Recept på Scones c:a 15 stycken

8 dl vetemjöl
tsk salt
1 tsk socker
5 tsk bakpulver
100 gr margarin eller smör
4 dl vatten

Lite extra mjöl i en egen påse.

Blanda de torra ingredienserna i en påse, knyt ihop. Tag med 100 gr fett.

När du vill baka så håller du upp mjölblandningen i en kastrull eller bunke och smular ned fettet och tillsatt vatten. Platta ut tunna kakor med hjälp av mjölade händer. Grädda bröden ca 5 min på var sida i torr stekpanna över svag värme. Det extra mjölet är till händerna och om degen blir lös - annars går det som för White Angel när hon bakade på EM i Torsby.